

NAŠ GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

za Slovenijo v Ljubljani.

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrletna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziram. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Obvestilo.

Založili smo izredno naklado „Našega Glasu“, ki ga pošiljamo tudi vsem članom ljubljanske „Nabavljalne zadruge na Vodnikovem trgu“ z nujno prošnjo, da preberó oklic te zadruge, ki je zanje važen. Hkrati priporočamo vsem zadrugarjem naročnikom „Našega Glasu“, da naroče naše glasilo, ki je edini ne-strankarski in neodvisni list. Naročnino 10 Din za trimesečje je nasloviti na upravo lista, Vodnikov trg št. 5. Naročajte, širite „Naš Glas“, ki se z njim bori Osredna Zveza javnih nameščencev in upokojencev za naše pravice in zaboljšanje našega gmotnega položaja. Kdor javnih nameščencev podpira naše glasilo, pomaga sebi in svoji družini.

Za Nabavljalno zadrugo.

Nabavljalna zadruga drž. nameščencev v Ljubljani si je izbrala na zadnjem izrednem občnem zboru vodstvo, kakršnega je hotela in kakršnemu zaupa. V tej zavesti je prevzelo celokupno novo vodstvo (uprava in nadzorstvo) svoje posle z resno voljo, posvetiti vso skrb in moč zadrugi in potom nje vse organizirani skupnosti drž. nameščencev.

Ako hočemo biti objektivni, ne moremo utajiti, da je postavilo prejšnje vodstvo s pomočjo in požrtvovalnim sodelovanjem zadrugarjev temelje, ki bi bili v stanu nuditi zadrugi tako oporo, da bi mogla vstrezati svojemu namenu. To bi bilo mogoče in bi se nedvomno v svojem času zgodilo, ako bi graditelji te lepe ustanove ne popustili v svojem delu in bi zadrugi ne odtegnili nege in pazljivosti, kakršno baš sedaj v svoji prvi mladosti nujno potrebuje. Omahnili so graditelji v svojem delu, morda so se na svojo stavbo tudi preveč zanesli, in tako se je zgodilo, da je zadela zadruga s svojo čevljarino škoda, katero bo morda komaj čez leto dni prebolela. Nedvomno pa je, da jo bo prebolela in da za njo vsled tega ni nobene nevarnosti, ker je bila drugače v splošnem njena podlaga trdna, ker je zdravo njeno ogrodje, ker je že toliko dorastla in postala toliko močna, da ji njenega obstoja ta nepričakovana nezgoda ne more ogroziti.

Potrebno pa je, da se zadruga čim prej reši teh mučnih skrbi in da se njeno ozdravljenje pospeši. To pa leži v veliki meri v vaših rokah, cenjeni zadrugarji. Od vaše volje in vaše zavednosti je to odvisno. Ako in kadar dosežemo to, da storjeno škodo popravimo, bomo dosegli veliko, vendar pa še nič takega, s čimur bi se mogli napram gospodarski javnosti posebno ponašati. S tem bomo popravili samo škodo in spravili zadrugo samo zopet nazaj v prejšnjo pozicijo in jo zopet vzposobili za nadaljni boj za dosego njenih plemenitih namenov. Je sicer to prva in najnujnejša potreba, vendar je pa za nas to še veliko premalo.

Ne more nam zadostovati, da bi imeli vedno zadrugo, katera bi zadovoljevala in vstrezala le malemu številu drž. uslužbencev. Zadrugo je treba dograditi in jo dvigniti iz

njenih temeljev do krova tako visoko in jo opremiti tako bogato, da bo v njej udobnega, zadovoljivega in ljubkega zavetja za vse, ki so z nami eno, ki so naši in ki so dobre volje. Danes ima zadruga komaj nad 800 članov. Dokler pa nimamo v svoji sredi med zadrugarji vseh, ki imajo po čl. 4 zadrugarjev pravičnico postati naši enakovredni zadrugarji -- in teh je v Ljubljani menda okrog 4000 -- toliko časa ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Pa tudi takrat, ako bi že imeli prav vse ravnokar imenovane v svoji sredi kot zadrugarje, tudi takrat bi še ne imeli prave zadruge, ako bi bili zadrugarji samo na papirju, v imeniku, v resnici pa bi nabavljali svoje potrebščine iz gole komodnosti drugje in ne v zadrugi.

Jasno je zadrugarstvu in najbrž tudi ostalim zadrugarjem, ki poznajo razmere med drž. uslužbenci, da je do tega sicer še dolga in težka pot in da bo treba za to še mnogo trdega dela. Vendar pa ne smemo obupati. Pot je otvorena in njen cilj bomo dosegli prej ali slej, treba je samo svoje začetno romanje vztrajno in neumorno po tej poti nadaljevati. Treba je premagati in odstraniti vse na tej poti pojavljajoče se zapreke ali ovire. Nič, razen smrti na svetu ni tako težkega, kar bi človek, ta skromni življ v vesoljstvu, ne mogel premagati. Česar ne zmore en sam, storita lahko združena dva, ali sto ali tisoč, in česar ne zmore cela država ali cel narod je mogoče storiti dvem ali desetim, ako se združijo. To nam je najlepše dokazala zadnja svetovna vojna.

Sedanje vodstvo zadruge je trdno odločeno, posvetiti zadrugi vso pažnjo in od strani vse nedostatke, ki so morda zabranjevali ali zagrenili komu vstop v zadrugo in njeno prodajalno. Odločeno je skrbeti, da bo postrežba najboljša, da bo blago prvovrstno in solidno, sploh, da bo zadovoljila zadruga vsakogar v vsem, da se je bodo oklenili vsi člani z ljubeznijo in radostjo kot svoje gospodarske zaščitnice. Odločeno je k temu in bo storilo v dosego tega namena vse, kar bo v njegovi moči. Zaveda pa se vodstvo prav dobro, da so zanj to prevelike in pretežke naloge, katerih ne bo moglo nikdar izvršiti v splošno zadovoljnost, ako mu pri tem ne pomagajo vsaj vsi oni, ki so že naši zadrugarji.

Apelirati na nje, da pomagajo vodstvu, je namen teh vrstic. Vse bo mogoče izvesti, izvršiti in ustvariti, ako zadrugarji, zaupljivi novemu vodstvu, ostanejo zadrugi zvesti, ako pripeljejo nazaj v zadrugo vse one, kateri so jo iz kakršnegakoli vzroka zapustili in ji odtegnili svojo pomoč in ako pridobiva vsakdo med državnimi uslužbenci še nove člane, da pomagajo, da skupno z združenimi močmi dosežemo tudi drž. uslužbenecem potom svoje zadruge gospodarsko osvoboditev in neodvisnost, to je tisti cilj, za katerim stremijo po vsem svetu milijoni, kot mi izkoriščani in bednih.

Izkažimo naklonjenost svoji zadrugi in žrtvuemo ji nekoliko ljubezni s tem, da kupujemo v njej vse svoje potrebščine; priporočajmo jo, varujemo njen ugled in njene koristi in branimo njene interese, ki so z našimi istovetni. Na delo za svojo nabavljalno zadrugo, ker je to delo za nas same.

Računanje vojaške službe za stopnjo osnovne plače po čl. 241. uradn. zakona.

(Ker je št. 3. Našega Glasu, ki govori o računanju vojaških let, popolnoma razprodana in je še vedno polno interesentov, ki bi radi vedeli za avtentično besedilo dotičnega članka, ponatiskujemo na občno željo ta članek še enkrat.)

Pri reševanju pritožb zoper prevedbo na novi uradniški zakon so nekateri oddelki Državnega sveta različno tolmačili člen 241. uradniškega zakona v zvezi s specialnimi zakoni pri upoštevanju vojaške službe prečanskih uradnikov, zvančnikov in slug za odmero stopnje osnovne plače. Da se doseže enotnost pravosodja v tem pogledu, razpravljal je Državni svet v plenumu o tem vprašanju in izdal dne 22. decembra 1925 plenarno odločbo, da se osebam, ki so prvič stopile v državno službo kraljevine SHS po 1. decembru 1918, načeloma vračuna po čl. 241. uradniškega zakona v zvezi z dotadnjimi predpisi za prečanske uslužbenec v vrhu odmere stopnje osnovne plače tudi služba, katero so odslužili v vojski (avstro-ogrski in naši) pred vstopom v civilno državno službo; vendar se v takih primerih odšteje kaderski rok tistim osebam, ki so prvič stopile v državno službo po 6. septembru 1919. l., to je po dnevu, ko je na celo kraljevino bil razširjen srbijanski vojni zakon, ker po tem zakonu kaderski rok tudi za pokojnino ni vstev.

Ta plenarni sklep je obvezen za vse oddelke Državnega sveta pri reševanju pritožb zoper prevedbo na novi zakon.

Uslužbenecem, ki se zoper prevedbo niso pravočasno pritožili in jim ni bila po čl. 241. ur. zak. uračunana doba vojaške službe za stopnjo osnovne plače, se priporoča, da z obzirom na načelno plenarno odločbo Držav-

nega sveta poskusijo s prošnjo na svoje ministrstvo, da se jim vojaška služba naknadno prizna za stopnjo osnovne plače z veljavnostjo vsaj od dneva predložitve te naknadne prošnje, ako ni mogoče z veljavnostjo od 1. oktobra 1923. l. Taki prošnji bi se moralo seveda priložiti potrdilo vojaške oblasti o trajanju službe v vojski.

Onim prečanskim uslužbencem, ki so že pred 1. decembrom 1918. l. bili v državni službi, se je vojaška služba po čl. 241. ur. zak. tudi pred omenjenim plenarnim sklepom v Državnemu svetu načeloma priznavala brez odbitka, vsaj evidenčnemu odseku niso bile prijavljene protivne odločbe oddelkov Državnega sveta, tako da v tem pogledu ni bila potrebna plenarna odločba zaradi enotnosti pravosodstva.

Doznali pa smo iz avtentičnega vira sledeče:

Ta sklep Drž. sveta priznavajo vsa ministrstva, edinole finančno ministrstvo ne. Finančno ministrstvo zahteva za priznanje spornih let za vsak posamezni primer posebno razsodbo Drž. sveta. Prošnje za vštetje tega časa polaga finančno ministrstvo ad acta, če vloge niso kolkovane s 25 Din. Kdor je pa prošnjo kolkoval, bo dobil morda administrativno rešenje, t. j. njegova nadrejena oblast bode prosilca b. m. obvestila, da prošnji ni mogoče ugoditi. Zato naj vsak zahteva v svoji vlogi formalno rešenje. Ko dobi formalno rešenje, naj se naslovi tožba in duplo na Državni svet.

(Pripomniti moramo, da je ad acta polaganje prošenj v direktnem nasprotju s pravilnikom o taksah, Ur. l. stran 751-23, § 33 t. 4 in s § 128 uradn. zakona. Tako postopanje je protizakonito. Opozarjamo tudi na članek pod »Vštetje vojaških let itd.«)

Načrt dodatka k pravilom za pogrebni sklad finanč. uradništva v Sloveniji.

(Nadaljevanje.)

Člen 7.

Izplačilo posmrtnine.

Po članovi smrti izplača sklad ne glede na način smrti njegovim svojcem nemudoma posmrtnino v višini tolikokratnega prispevka po 10 dinarjev, kolikor članov šteje sklad na dan smrti dotičnega člana.

Člen 8.

Upravičenci.

Pravico do posmrtnine ima v prvi vrsti zakonski drug umrlega člana, če ga ni član izrečno izključil in to pismeno javil društvenemu odboru.

Če ni zakonskega druga, preide pravica do posmrtnine na njegove zakonske otroke, če pa tudi teh ni, na onega, ki ga je pokojnik (pokojnica) sam (-a) določil (-a).

Če poskrbe spričo nedostajanja članovih svojcev ali iz drugih tehtnih razlogov tovariši umrlega člana ali kdo drugi za stanu primeren pogreb, se povrnejo najprej prideteljem pogreba njih stroški in le morebitni preostanek se izplača onemu, ki bi bil sicer upravičen sprejeti posmrtnino.

Ob sporu, komu naj pripade posmrtnina, razsodi končnojavno društveni odbor.

Člen 9.

Odstop in rubež posmrtnine.

Odstop (cesija) članovim svojcem pripadajoče posmrtnine ni mogoč (-a). Posmrtnina se tudi ne more rubiti (§ 290 toč. 1. izvršilnega reda).

Člen 10.

Rezervna zaloga.

Da more sklad izpolnjevati svoje dolžnosti tudi takrat, kdar bi se smrtni primeri hitro ponavljali, se ustanovi rezervna zaloga tega sklada.

V rezervno zalogo se stekajo: a) vpisnine, b) letni prispevki članov sklada, c) obresti glavnice, č) darila in d) doplačila po členu 13.

Člen 11.

Prestanek članstva sklada.

Članstvo sklada prestane:

a) če član umre, b) če član prostovoljno izstopi, c) če se član izključi (čl. 13) in d) če prestanejo pogji, predpisani za sprejem, razen primerov, omenjenih v členih 14 in 15.

Prostovoljni izstop se mora javiti pismeno drušvenemu odboru. Obenem se mora vrniti izkaznico o članstvu sklada.

Izključitev izreče društveni odbor, čim so dani za to predpisani pogoji.

Člen 12.

Prestop v drugo javno službo.

Oni, ki vsled prestopa v drugo javno službo prestanejo biti člani društva, ostanejo lahko še nadalje člani sklada, če po prestopu še nadalje točno izpolnjujejo svoje dolžnosti glede sklada. Isto velja tudi za njih žene in vdove.

Posmrtnine (čl. 4, c), ki so jih vplačali, pa se jim smejo tudi vrniti, ako zaprosijo za to pri drušvenem odboru pismeno tekom 3 mesecev po izstopu iz finančne službe in ako dopuščajo to sredstva rezervne zaloge.

Člen 13.

Posledice nerednega plačevanja.

Člani, ki v predpisanih rokih ne vplačajo dolžnih zneskov popolnoma, se po dvakratnem brezuspešnem pismenem opominu v

presledkih po 14 dni izključijo iz sklada.

Dokler ne vplačajo vseh zaostankov, izgubijo vse zajamčene pravice. Stroške za opomin mora plačati opominjani član.

Oni, ki prenehajo biti člani sklada, nimajo pravice, vpisnino in druge že vplačane zneske nazaj zahtevati, ampak morajo poravnati vse eventuelne zaostanke, ki se smejo iztirjati tudi sodno.

Ako želi izstopivši ali izključen član zopet pristopiti k skladu in ga odbor sprejme, mora doplačati vse letne in posmrtnine prispevke za dobo, minulo med izstopom ali izključitvijo in med vnovičnim sprejemom.

Člen 14.

Mobilizacija.

Ob mobilizaciji bodisi na vojno bodisi na mobilno bodsi na ojačeno redno stanje prestane članstvo vpoklicancev do njih vrnitve, potem pa se samoosebi obnovi.

Če umre član, ko je mobiliziran, sme odbor pokojnikovim svojcem nakazati primerno podporo iz rezervne zaloge, če dopuščajo to sredstva sklada.

Člen 15.

Sodelovanje z drugimi pogrebnimi skladi.

Pod pogojem reciprocitete sme radi čimvečje gmotne podpore pogrebni sklad po teh pravilih sodelovati s pogrebnimi skladi, ki so jih ustanovili:

1. Društvo finančni konceptnih uradnikov za Slovenijo v Ljubljani.
2. Društvo geometrov kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani,
3. Društvo državnih računskih in blagajniških uradnikov za Slovenijo v Ljubljani,
3. Udruženje poreskih činovnika kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, sekcija Ljubljana,
4. Društvo pisarniških uradnikov za Slovenijo, odsek finančne stroke v Ljubljani.

Kadar koli umre kak član teh pravkar navedenih štirih pogrebnih skladov, se izplača po njem posmrtnina, kakor da bi bil umrl kak član sklada po pravilih »Udruženja poreskih činovnika kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, sekcija Ljubljana«.

Pogrebni sklad, kojega član je umrl, mora po svojem blagajniku obvestiti o smrtnem slučaju nemudoma blagajnika drugih štirih pogrebnih skladov, da mu — s protipisom — nakažejo brez odlašanja posmrtnine, ki jih potem proti kolkovani pobotnici skupno odvede upravičenemu prejemniku. Pristojbina za pobotnico se odtegne od posmrtnine.

Vsak blagajnik mora imeti v natančni evidenci vse člané in vse upravičence svojega sklada in njih natančne naslove.

Člen 16.

Izkaznice o članstvu pogrebnega sklada,

Aut. Adamič.

Podružnica.

Preden je starejšina podružnice, gospod Peček — trdil je, da ni ne iz pečke pa tudi ne iz peči — prijel za peresnik, je pomigal s kazalcem kakor osa z zadkom. Ko se je prepričal, da prst giblje, si je uravnal pero z levico med prsti desnice in zaškrtal po papirju.

Dve minuti je zdihoval in se trudil, potem je odložil pero ter zopet pomigal s kazalcem.

»Tako je, če je človek že ves pretegnjen od dela,« je dejal jezno in vrgel naočnike po mizi. — Zaropotal je stol, strahovalec Peček se je dvignil.

Tudi drugi stoli so se premaknili, glave so se ponižale.

Najmlajši pri sosednji mizi je najbolj potisnil svojo umetniški počesano glavo med pleča in se silno zaposlil. Z glaskom kot muha v pajčinji je pričel seštevati dve pedi visk stolpec števil; poudarjajoč z levo pestjo po zraku je predel s svinčnikom nevidno nit od vrha dol do črne prečnice.

»Se vedno niste seštel?« Peček je odkrhal menda trsko s polena.

»Bom, bom!« je jokavo odgovoril Marijan Zajc.

»Bim, bam, bom, kadar jaz umrl bom. Če ste tako izvrstni pesnik kakor dober računar,

potem — zbogom domovina, mili kraj!« Starejšina je z »na — na — na« zopet lezel za psalno mizo in se skrtil za predalnik s spisi. Prva ploha se je vedno in redno izlila nad Zajcem.

Peček je bil ubogemu Zajcu zelo gorek. Ga je dražila Zajčeva polizana frizura? — njegove otožne oči? Morda je pa Zajc premalo kadil, petolizal svojemu predstojniku? Menda res. Ker je Peček poleg tega d. znal, da piše Zajc dekletom verze v spominske knjige, ga je kaj rad podjal z vezano besedo. Kaj bi šele bilo, če bi vedel, da je praktikant zaljubljen v njegovo bledolično hčer Rožico, ki je pogosto prihajala k očetu v pisarnico! (Tako moramo povedati, da je ta Zajčev roman poglavje zase.)

Kakor že rečeno, je sedel starejšina zopet za mizo in pisal kar tri ure. Proti poldnevu je zopet zaropotal st l in Peček se je dvignil kot sivkast, točonosni oblak. Nameril se je k mizi prvega knjigovodje Nikolaja Sedlarja, v katerega je započil svoje lisičje oči.

»So izvadki spisani? Vse dopoldne že čakam. Gospod Sedlar je tako interesanten kot liter.«

Sedlarja je obla rdečica. — Impertinentni starec! Sedlar pa je bil plah, star samec, zato je molčal.

»Red, red, pa manj deklet! Kaj ne, gospod Leskovar?« Same dopadljivo se je okrenil Peček k Leskovarjevi mizi.

»Vaša pisma so že spisana, vem. Ali ne, gospod Leskovar?«

Za četrto mizo se je talil drugi knjigovodja Leskovar. Hinavec je kadil:

»Po edinstvenem vašem nasvetu,« se je slišnil, »sem spisal naručeno pismo za zamudnika Raka. Tu je pismo, gospod šef. Gospod šef m je besede so pa medle, siromašne. Prosim Vas, gospod šef, dodajte moji kaši nekaj vaše zabele, kakor znate pač samo vi, gospod šef.«

Pečku se je zjasnilo kislo lice. Kimal je, vzel pismo in odšel k svoji mizi. Leskovar se je klanjal za njim. Leskovar pa je bil velik lenuh, da veste; kajti tisto kašo je kahal že kar dva dni. Lenuharil in stremuharil je po hrbitišču drugih.

Dan za dnem so se vrstile take in enake scene, menjavale so se le draperije. Peček je maitretiral podrejeno osebe in rinil vedno svojo osebo kot vzor uradnika v ospredje. — Po menj se vogledujte! je lajal. Leskovarja edinega je še pardoniral — pa tudi ne vedno. Kadar je šefa popadel živčni krč v prstih, tedaj se je zadiral na vse strani. Prožeč desnico predse in migajoč iz zabredlim kazalcem je letal iz sebe v sabo, od mize do mize in vtikal vsepovsodi svoj nos.

»Kdaj ste prišli včeraj domov, gospod Leskovar?«

»Včeraj?« Leskovar mu je zrl drzno v oči in se čudil.

dopisi s katerim se posmrtnina predkaže, ter pobotnice, s katerimi se potrjuje prejem posmrtnine, se izstavijo pri vseh peterih skladih po enakih vzorcih.

Člen 17.

Vsako koledarsko leto se sestanejo predsedniki, tajniki in blagajniki vseh peterih društev, ki delujejo vzajemno glede pogrebne sklada, da radi medsebojne kontrole pregledajo vse izkaze, račune in pobotnice in da poročajo na občnih zborih.

Člen 18.

Spremembe pravil.

Vse spremembe določil v pogrebnem skladu so podvržene občnemu zboru.

Izpreminjevalne predloge pa pripravi društveni odbor po predhodnjem sporazumu z odbori društev, naštetih v čl. 15.

Člen 19.

Razdružitev sklada.

Če se ugotovi, da sklad ne more več nadalje obstojati, se sme po sklepu občnega zbora razdružiti. Za ta sklep je potrebna tričetrtinska večina glasov.

Imetje sklada se razdeli, bodisi da prestopi sklad po sklepu občnega zbora, bodisi da ga razpusti pristojna oblast, med člane, ki so bili ob razdružitvi še pri skladu, razmeroma po dobi, v kateri so bili člani sklada. Razdelitev imetja izvede društveni odbor ali pa za to posebej določeni odsek treh članov sklada.

V Ljubljani, dne 18. februarja 1926.

(Konec.)

Življenje v jugoslovenski prestolici.

Kjer hčerka naših gorenjskih planin, znanka iz otročjih let, pri nas bistra in poskočna, tu umazana in lenovaleča se Sava leze v naročje mogočnemu Dunavu, leži četrta milijona ljudi skrivajoča in hraneča prestolnica južnih Slavenov.

Staro je to mesto, naslonjeno na s krvjo prepojene gričke Kalemegdana, Topčidera in Pašinih brdov. Če upreš s terase kake 5 do 6 nadstropne palače oči proti jugoslovenskemu Piemontu, te pozdravljajo hribočki, posejani z bogatimi vasmí, pozdravlja te Avala, pozdravlja te junaška duša mučeniškega srbskega naroda; a kamorkoli ti drugam plove pogled, ga ne zasenči hrib, vse do roba je poveznjeno nebo. Skozi vse to se vijeta Sava in Dunav kot dva umazana traka.

Gledam Beograd.

V zimskem predvečerju se črnijo zidine

»Vem, da včeraj — ne, pač pa — davi! Sram vas bodi.«

In ne bi sovražili takega starejšino?

Kadar ni bilo strank in je Pečka ostavil satan, tedaj je priplula v pisarnico dolgodelska mora. Molčali so in pisali, pisali ter zehali. Šef je bil čuda priden, vztrajen, neumoren. Resnično, pisal je za deset. Čečkal je, premetaval papirje, vzdihoval in pisal, pisal. Da bi ga! Cepetali so, toda — kdo bi si drznil, da bi odšel iz pisarnice pred šefom?

Kadar se je pa šef vendarle zmajal, je želel lahkonč z besedami:

»Zaostanke podelati, kot jaz!«

Več kot predsedala je že vsem njegova neslanost, katranasta amerikalnost in zlohotna ujedljivost. Ker je dozrel že tudi po letih, so kaj težko čakali da ga pobere slana.

Ko je pred štirinajstimi dnevi odšel ob 8. zvečer iz pisarnice, je vzklíknil Sedlar ves razjarjen:

»Kaj hudimana naš šef vedno toliko pisari? Ves ljubi dan pisari in sitnari, vse njegove korespondence je pa jedva za vizitko na dan! Penzionirajo ga naj!«

»Da se potem vsedemo na njegov stolček — mi, kaj, gospod kolega!« je z zavistnim nasmehom pokazal nanj Leskovar.

Sedlar je stisnil ustnice, zamižal z levim očesom in se razkoračil. »Morda — vi?« Skrajno zaničljiv in žalostav pogled je Leskovarja sicer ustrahoval, toda ne poboljšal.

»Kdo je pa dejal?« se je izgovarjal.

Kalemegdana, od katerih je še pred dobrimi 160 leti odmeval bahati glas Mehmedage Stambolije in se belil turban silnih bašibozukov. Ponosno se dvigajo nove stavbe proti sinjemu nebu, stare turške kule se skrivajo med njimi, a kučerci in ciganske jazbine se gubijo na periferiji. Po Terazijah drve tramvaji, avtomobili, ekvipaže in fijakeri, vlačijo sem in tja maso ljudi, da jih odlože nekje na Čuburi, Džermu, Kalemegdanu, Karaburmi itd. Po Dunavu križarijo ladjice in brodovi, v savskem pristanišču se na grudih stare znanke ziblje in čaka na odhod celo brodovje tovornih in osebnih ladij. Po knez Mihajlovi ulici se preriva gosta množica, zapozneli kolporterji še vedno prodajajo večerne liste, iz kafan donaša vetrič prijeten vonj čevapčičev in čebule in budi v beogradski siročadi buntovno razpoloženje. Po podrumih in uličkih proizvodih se pije. Zbrali so se tu občinski smetlarji, ki polnijo fičke z mekano, mali činovnički in jara gospoda pijejo »ljuto«. Vse, vse pije ono glasovito klekovačo, katera zida v Požarevcu kaznilnico! Barikade sodov stoji in molči. Čaz beži, rakija se pije in sodi molče. Beograd pije in se zabava brezvestno in breznačelno. Bledi mesec beži med oblake in tone nekje v sremskih dobravah, kakor bi bežal pred usodo naroda, ki se hoče na izvoru rakije in smederevskega vina utopiti.

Tako je v sredi mesta in nekaterih periferijskih kafanah. Drugače je večina prisiljena, da živi ubožno in stanuje po šupam podobnih stanovanjih daleč od sredine. Po tih od boga pozabljenih ulicah je več blata kot po naših njivah. Temne, nerazsvetljene tonejo v noči. Le sem in tja iz kake kafane, iz koje odmeva godba in petje, pada preko pota svetlobni žarek.

Vstopimo. Zabava je, v Beogradu tako priljubljena zabava »narodnih komičarjev«, s cigansko godbo in dobrovoljnimi prilogom. Temen, začrnel je lokal. Oči in grlo se morajo najprej privaditi na dim. V nekem kotu se dere, ne poje, ciganski glas: »Koj ti kupi šalvari, za ti srpski dinari.«

V tej grobnici sedi zbog kontrole prostovoljnih prispevkov organ fin. kontrole najmanj od 20. do 2. ure in skupi 50 do 100 Din takse. Proti prirejevanju takih zabav bi se dalo nastopiti le na ta način, da bi se zakonito odredila za zabave s prostovoljnimi prispevki 50 odstotna taksa, koje najmanjši iznos bi moral biti najmanj 200 Dinarjev brez ozira, da li je suma prostovoljnih prispevkov dosegla to višino.

Nalezli so se drug od drugega; žrli, p'žrli bi se najraje. Le v sovraštvu do starejšine so si bili složni.

Prejšnji teden pa je živčni krč zviljal in lomil Pečkovo desnico že vsak dan in vedno češče. Mučenec je stokal za mizo, bliskal v kazalec in škrtal z zobmi.

Zdajci je pa visoko dvignil svoj prst in zaklel je prav grdo po madžarsko. Brenil je stol, da se je prekucnil. Gospod šef je sredi sobe poplesaval in vzdihaval kot gad.

»Satan! To vse je od prehudega dela! Vi lenuharite, jaz pa tovorim kot mula. Jaz, bedak!«

Nihče ni črnil besede. Ker je opazil škodljive obraze, je ropotal za svojo mizo. Grkal je in pljuval, potem se je zadržal:

»Tudi vas bo krč, Zajc! Pa ne od dela, nego od kovanja nim! Saj ne bi rekel, da bi me b g po krivici, tako pa... Da bi jaz zagrešil rimo? Ne.«

Zopet je stal sredi sobe: »Za dopust bom prosil!« je vzklíknil, vzela klobuk in odšel.

Peček je nastopil dopust. Vrnil pa se ni nič več, kajti njegova ura je prišla.

Prvi knjigovodja Sedlar je začasno zasedel prazni stol. Koj je pričel stikati po predalih, vse je prebrskal. Nametal je na mizo kope pisem in spisov. Poglobljaj se je v pisanja, ves srdit je premetaval papirje in jih sortiral. Z visokim glasom je p'klical:

»Pojdita sem! Pečkova pesmarica! Ali jo je pozabil, nesramnež? Sedaj vsaj vemo, kaj je

Ali vstopimo na zabavo h Kolarcu, Parizu, Imperijalu, Palasu in drugim hotelom v centru mesta.

Velike, lepe tvorane. Na stenah samo ogledalo, bliska se lesteneč pri lestencu, parket, frak, svila. Gospodje pomadirani, dame našminkane in oblečene — ko ne bi imela traka okoli vratu, bi bila dekoltirana do pasa. Tu se izdajajo vstopnice po 50, 100 Din in poleg tega še prostovoljni prispevki, plesni red, karte, konfeti itd.

Tudi tu najdemo kontrolnega organa. Čist je, čeprav je prišel s periferije. Plačal je pet dinarjev za čiščenje čevljev. Ponaša se po propisih, in vendar ga vse gleda po strani. Saj je prišel, da pri tej gospodi, ki jej je bagateliziranje taksnega zakona prešlo v meso in kri, pobere poleg že plačane še 3 do 5 tisoč Din takse. Poleg tega ni prišel v fraku, ne v lakastih čevljih, ampak v oguljeni uniformi, in ta posebno na vhodnih vratih bode v oči.

Jutro je 3 do 4. Sava leze počasi kot kača, črnijo se zidine Kalemegdana. Droben dež rosi, dež, ki moči do kosti. Stisnjen sam vase hiti proti domu z zabave organ fin. kontrole. Moker pride domov, leže ob 5., ob 8. uri mora biti zopet v službi oblečen po propisih — a obleko ima samo eno.

Kje ste liferanti naše obleke? Ali ste tudi vi prodali vest in moralo, ki je naprodaj po nočnih beznicah beogradskih?

»Finančna kontrola.«

»Finančna kontrola« št. 4.

Čevlje na obroke

na boljših vist, daje nancenje drž. u-sluzbencem in upok. jemcem. VOI A. Ljubljana, Kie. ov. tig. 10.

Vestnik.

Pozor! Sekcija davčnih uradnikov za Slovenijo sporoča, da se zbog nepremagljivih ovir občni zbor ne bo vršil 14. marca, pač pa 11. aprila v Zidanemmu stn. P. zivljamo vse člane, da poravnajo svoje obveznosti do občnega zbora. — Odbor.

Društvo zemljiškoknjižnih uradnikov v Ljubljani opozarja gg. tovariše na redni občni zbor dne 14. marca t. l. Pridite vsi! Kdor nikakor ne more priti osebno, naj pooblasti kakega tovariša, ki se zbora vdeleži. — Dalje opozarjamo na »krožnico« viš. dež. sodišča v zadevi vlaganja prošnje za vstetje kaderskega roka onim, ki se niso pritožili. Prošnje so vložiti takoj. Posebno pažljivo pripravljamo gg. tovarišem posvetiti po-

vedno tako neznanško pridno p'saril. Gospod Zajc, vaš najopasnejši tekmeč. Eto!«

Podgrnila sta s pesmi, se dvignila raz stole drugi knjigovodja in praktikant Zajc ter sta pohitela svetlečih se oči, da vidna zapuščino. Sedlar je globoko užaljen pomolil vsakemu po nekaj pol popisane papirja. Ogorčena sta brala, zamenjavala pole in z pet brala in se jezila. Vse strani so ble popisane s cvetkami, kakor

Leskovar je pijandura, ne vé, kdaj je 8 ura. Peček. Sedlar je lenuhár, ki mu p'sarne ni mar. Zajc, Krajc, Semrajc — to je rima, druge n'ima. Peček. Kračka pamet, dolga ušesa — Zajc in pesnik — o nebesa! Peček.

Najbolj se je jezil Leskovar. »O, cigani! Vem, da mu je priporočal zdravnik, naj pridno giblje s prsti, ker b mu sicer prezgodaj odreveneli. Da si je pa dovoljeval tako jalove dovčipe; ne, tega mu ne smemo odpustiti. Sam ponesem te dišave v centralo, da ga primerno priporočim. Zanesite se name.«

»To je meni dolžnost,« je ugovarjal začasni predstojnik Sedlar.

»Le zanesite se name. V centrali poznam gospode in bolj kot vi. — Mar želite, da se Peček vrne?« Sedlar se je vdal.

In tako se je zgodilo, da je avanziral — Leskovar in zasedel Pečkov stol! Sedlar se je bunkal po čelu.

Pa tudi Zajček je elegijski p'vešal ušesa, ker ni bilo Rožice nikdar več v pisarnico. (A smo menda že rekli, da je Zajčeva lubezen poglavje zase.)

svetiti podatkom o »uverenju«. Dopis v zadnji številki »Našega Glasa«, kjer se tovarišem svetuje počakati s prošnjami, je izšel, predno smo zaznali za novo okrožnico. — Tiskarski skrat je v navedenem dopisu popačil smisel, izpustivši eno vrsto. Glasiti se ima pravilno: »Strinjamo se gotovo vsi s predstavko »Saveza«, ki zah. eva za prehod v 4. grupo II. kat. 3, za 3. grupo 10, za 2. grupo 16 in za 1. grupo 20 letno službeno dobo itd.»

Nabiralne pole so obležale neuporabljene pri večini tovarišev, katerim smo jih poslali. Razum že objavljenih so se odzvali nadalje še sledeči gospodje, ki so pridobili: g. Jureš Franjo v Dol. Lendavi 5, g. Fischer Fran v Ptuj in g. Rus Ignacij v Ljubljani po dva, g. Jaklič Josip v Studencih in g. Kobler Ernest v Ribnici pa po enega novega naročnika. Srčna hvala vsem. Ostale tovariše pa ponovno ujudno prosimo, naj vporabijo vposlane pole ter nabirajo nove naročnike. Le nekoliko dobre volje in več zanimanja za stvar, pa bo šlo. Z ustmeno agitacijo se doseže največ in najlažje. Zato priporočamo vsem gg. tovarišem, da povsod in pri vsaki priliki agitirajo za list. Naročnina za tekoče četrtletje je tudi pri večini še v zamudi. Prosimo več točnosti.

Uprava.
Za tiskovni sklad »Našega Glasa« je nabral g. Luznar Mihael v Škofji Loki 56 Din (darovali namočenci davč. urada 35 Din, sodišča pa 21 Din), g. Jaklič Josip v Studencih pa 10 Din (daroval g. Milenko Manojlovič), g. Jaklič Josip v Studencih 25 Din, g. Šarabon Josip v Ljubljani in g. Ivan Kratnar v Kamniku po 20 Din, g. Schmit Drago v Trebnjem 10 Din, g. Fajdiga Slavko v Črnomlju 6 Din, g. Šterbenc Joža v Črnomlju in g. Bobek Miha v Mariboru po 5 Din. Najsrčnejša hvala vsem! — Uprava.

Nove publikacije.

»Zdravje« št. 2 je izšla. Prinaša aktualne članke, kakor o prehlajenju, o krčnih žilah itd.

Letna naročnina 30 Din. Naroča se pri upravi, Zaloška cesta št. 2 (Higijski zavod). Toplo priporočamo vsem družinam.

»Politične strank«, spisal dr. Milan Ogris. Str. 270. Samozaložba. O tej publikaciji je zapisal eden najuglednejših naših politikov, da je prvi slovenski strogo znanstveni spis, ki razglablja socijološko velepomenben in dalekosežen problem političnega strankarstva. Knjiga je namenjena našemu razumnštvu. Z dovoljenjem g. avtorja bo v eni prihodnjih številki objavljen tudi naš list drobec iz eseja »Politično strankarstvo v naši upravi«. Kdor se bo ob naročtvi knjige skliceval na avizo v »Naš. Glasu«, d. bi publikacija za 30 Din (sicer velja 42 Din). Naročila na g. avtorja, Ciril Metodova ulica v Ljubljani.

Neprekosljivi so le
EXCELLA
šivalni stroji
Nedosežni v konstrukciji in materialu.
Izredno nizke cene.
Oglejte si jih pred nakupom!
J. GOREC, Ljubljana
(palača L. ub. kreditne banke.)

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode na novejših forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Cenik Nabavljalne zadruga v Ljubljani, Vodnikov trg

nudi svojim članom dokler je še kaj zaloge:
Sladkor v kockah 14.75 Din
sipa 13.25 „
Moka, najfinejša, banaška . . . 5.60 „
Franck, kolin. cikorija kg . . . 20.— „
Riž, italijanski 8.50 „
Testenine, Pekatete 10.— „
itd. Vse blago po konkurenčnih cenah!
Kupujte pri svoji zadrugi!

VAN KASTER CACAO
Je vendar na, boljši!

Kdor oglašuje, ta napreduje!
Underwood
pisalni stoj je dosegel svetovni sloves, nad 2,000.000 strojev v prometu in rabi.
Zastopnik
LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica 6. Telefon 980.

Močna in športna trgovina za dame in gospode
P. Magdič
LJUBLJANA
nasproti glavne pošte.
Telefon int. 438.

Razširjajte „NAŠ GLAS“
Priporoča se modna trgovina
A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

L. Mikuš
Ljubljana, Mestni trg 15.
priporoča svojo zalogo dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Najboljši so:
Pfaff šivalni stroji
Pouk v vezenju brezplačen.
Ugodne cene! Plačljivo na obroke
Jgn. Vok
Ljubljana Tavčarjeva ul. 7.

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov
priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo
M. Mihelič
Ljubljana, Selenburgova ul.

Kdor oglašuje, ta napreduje!
Najboljši živami stroji in kolesa edino le
Josipa Petelinca znamka
Gritzner in Feniks za rodbino, obrt in industrijo
Ljubljana blizu Prešernovega spomenika
Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija
Delavnica za popravila.
Na veliko Telefon 913 Na malo

F. Szantner, Ljubljana
Selenburgova ul. 1.
Specijalist za ortopedična in anatomska obuvala in trgovcev čevlji.

Fran Iglič krojaški atelje
LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28
Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Priporoča se I. Korenčan
trgovina pletenin, norimberškega in galanterijskega blaga na veliko in malo.
Velika zaloga volne za pletenje jumperjev, nogavic itd.
Cene nizke — postrežba točna.
Ljubljana, Mestni trg 20.

Najnižje cene! **Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani** **Državni uslužbenci, kupujte v svoji zadrugi!**
priporoča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, oja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špecerljskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira **dežnikov** in **predpražnikov**. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše **čevlje vseh vrst** po meri in naročilu. — **Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!**

C. J. Hamann, Ljubljana **Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.** **Predtiskarija modernih ročnih del.**